Column

Racisten mogen geen sport meer kijken

DOOR MANOU ANSELMA

Het WK voetbal zit erop. En wat was het een bizarre editie. Wedstrijden die wel doorgestoken kaart moesten zijn, inmenging van het Witte Huis, racistische uitlatingen, een tijdelijke aanstichter van gemeenschapsgevoel en van uitsluiting.

Aan het begin van het WK keek ik een tv-uitzending waarin een update over het Nederlands elftal werd gegeven. Het item erna begon met de aankondiging dat er ook een update kwam van ons tweede Nederlandse elftal: Curaçao. 'We' konden dit WK genieten van maar liefst twee teams. Doordat ik een Curaçaose familie heb, was dit voor mij absoluut van toepassing.

Hoezeer dit niet van toepassing was voor vele anderen, bleek wel uit de negativiteit die het elftal ontving in andere programma's. Het zouden afdankertjes zijn, niet WK-waardig en geen 'echte' Curaçaoënaars. Volgens mij hebben ze zich op eigen kracht geplaatst en is er erkenning nodig voor het koloniale verleden om te begrijpen dat spelers zich met meerdere landen kunnen identificeren, of misschien wel meer met Curaçao. Zeker als ze door veel Nederlanders normaal gesproken niet als een van 'ons' worden gezien.

Een schrijnend contrast speelde ook rond de broertjes Timber, die Curaçaose wortels hebben. Jurriën kon door een blessure niet mee en dat vond het Nederlandse publiek allemaal heel erg. Het was een gemis voor het team. Zijn tweelingbroer Quinten miste een penalty en kreeg – net als Kluivert en Summerville – een enorm racistisch relaas over zich heen. Hij was ineens niet meer 'een van ons'.

Racistische mensen zouden moeten stoppen met voetbal kijken. Stoppen met sport kijken. Je kan niet de ene dag genieten van een goal van Brobbey en de wedstrijd erna een zwarte teamgenoot voor aap uitmaken. Over de hele wereld zie je hoe goed landen het doen in sport, onder andere door bijdrages van sporters die in hun land zijn vanwege voormalige koloniale overheersing in het land van hun voorouders. Als je wel sport wilt blijven kijken, verdiep je dan in de geschiedenis, omarm alle sporthelden wanneer ze het goed doen, en omarm ze om ze steun te bieden als het minder gaat..

Manou Anselma is onderzoeker bij het Mulier Instituut.